✓

Închinare.

Nedezlegat de voi am fost și sânt
de câte ori vă caut
doar v'ați găsi obrazul în pământ.
Neveninatul gând către mai bine
chiar de v'ați petrecut
l-ați răsădit în mine

să-l duc și eu cum oiu putea
pe lume
alăturea de alții mai voinici
să mă îndrume.

În straiul vostru aspru de suman
purtat și ponosit din an în an
mi-ați cercetat hotina întâmplătoare
ori mă îndemnați când potecneam
Că-mi amurgea nădejdea pe
cărare.

Când am cercat să tremur
condeiul pe hârtie,
cerneala vieții voastre m'a
învățat a scrie
și cum n'au fost dar bucvele
le-am rupt
din vrajba care v'a îngropat
desubt,

unde-ați pămas cu anii
acoperiți în spuză
să-mi fie ucenic și călăuză.

Că eu veneam trimis
cu gândul să mărturisesc în scris
~~bo~~ voința voastră dusă prin veleat
cu doina și cu plugul la arat
și v'am urmat coliga mai departe
adulmecând văzduh de zare nouă
peste poteci cu spini
și prin hățiș de carte
mai altfel decât voi
dar tot asjderi vouă.

și-am fost bătut de mari
nedumeriri
și de furtuni
ori am oprit cu fața în zefiri
ca'ntr'o lumină de fereastră
precum mi-ați dat să fiu:
și-aici chemat
și ungemunchiat pe țărna
voastră.

~~Dar~~ - nu ascunz -,
pe creasta ce'ndăzneam spre soare
dacă mi-am frânt ~~ofta~~ ca mi-am jalit
genunchii,

mi-a fost rușine, n'am spus nimănui.

Și-acuma, când mă uit de-aicea
îndărăpt,
pot închina bucvarul ista mic
dumnilorvoastre, că mi-ați pus în
piept
Grăunte ce-a crescut și-a dat
în spic.

- . -